

Тя беше от кръвта на Асеновския род. И нямаше по-свято дело за тях от делото за великата родина. Пришелците, чуждоземните натрапници, трябваше да си отидат. Ромеите трябваше да смират надменността си - те единички да имат правото да властвуват на полуострова. Епир, Сърбия, Босна трябваше да престанат с безкрайните си крамоли и всички, с общи усилия, да изгонят дръзките нашественици. И тогава народите между Карпатите и Евксинския понт, между Бялото и Синьото море - щяха да захвееят в траен мир и братска дружба. И всеки чадуваше да се яви личност, която да поведе всички към общата борба и победа - някой смел и достоен мъж, който да накара безбройните дребни честолюбци като епирския деспот, като севастократор Стрез, ~~като~~ деспот Слав, босненския бан, ^{Кулин} княза на Дукля, ^{Ласкарис и Микел} ~~Тадератаскарис и Микел~~ архонта на Арбанашката земя - всички да си подадат братска ръка и подемат великото освободително дело

Не беше ли Йоан този, който можеше да обедини всички и да продължи борбата на Калояна - да освободи родината от Умразните пришелци...

Затова Мария трябваше за втори път да се пожертвува.